

عنوان مقاله:

مطالعه موردی مخاطرات هیدروژئومورفولوژی و مورفودینامیک فعال در ناپایداری فونداسیون ساخت و سازها درکلان شهر تبریز

محل انتشار:

هشتمین کنگره بین المللی مهندسی عمران (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

موسی عابدینی - استاد یار دانشگاه محقق اردبیلی دکترای تخصصی ژئومورفولوژی

خلاصه مقاله:

پدیده های مورفودینامیک (Morphodynamic) فعال لغزش، ریزش، سقوط سنگها (بویژه در زمان زمین لرزه ها)، سیلابهای مخرب هر از چند گاهی موجب خسارت مالی و جانی زیادی در شهر تبریز می شوند. عمدتاً اغلب خسارتهای ناشی از زلزله و... مربوط به نوع، کیفیت و مقاومت سازه ها و مصالح و طراحی و معماری نیست بلکه بخشی مهمی از آنها مربوط به ویژگیهای بستر طبیعی (زیر ساختها مانند ویژگی سازند های سطحی، تشکیلات و سنگهای زیربنائی مراکز شهری) و با دخالت غیر مستقیم پدیده های ژئومورفولوژی است. هسته اولیه (site) شهر تبریز در سطوح توپوگرافی هموار شکل گرفته ولی به مرور زمان شهر، فضاهای خالی حواشی را اشغال نموده است. اخیراً شهر تبریز با رشد و توسعه کریدوری در جهت شرقی- غربی با موانع و مسائل توپوگرافی و هیدروژئومورفولوژی بالفعل و بالقوه زیادی مواجه شده است. در شهرک باغمیشه، رشیدیه، ولیعصر، گلپارگ، فهمیده گسل فعال شمال تبریز به طول 170 کیلومتر است. این گسل با سوابق زمین لرزه های متعدد و حتی 7/7 ریشتری، حکایت از منطقه پر ریسک دارد. از طرفی منطقه بلاشهر تبریز از لحاظ زمین شناسی دارای تناوبی از لایه های مارنیی قرمز میوسن آهکدار و نمکدار، کنگلومرا، ماسه سنگ و میان لایه های آهکی است. سازند های ناپایدار منطقه (مطابق آزمایشات و نتایج میدانی از لحاظ انحلال پذیری، فرونشست و حد خمیرائی بالا) به همراه شیب لایه ها، و فعالیت گسل اصلی تبریز و میکرو گسلها، این منطقه شهری را به پر مخاطره ترین بخش مسکونی در شمال غرب کشور مبدل نموده است.

کلمات کلیدی:

شهر تبریز، مورفودینامیک، زیرساخت، مخاطرات هیدروژئومورفولوژی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/62829>

